

За більшовицькі надри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

№ 9 (313)

П'ятниця, 30 березня 1951 р.

Ціна 20 коп.

СВОСЧАСНО ПІДГОТУВАТИСЯ ДО ЕКЗАМЕНАЦІЙНОЇ СЕСІЇ

Наближається весняна екзаменаційна сесія. Вона підведе підсумки напруженій роботі всього колективу нашого університету.

Країною відповідно студентів на повсякденне піклування більшовицької партії, радянського уряду і великого Сталіна являється відмінне навчання.

Більшість наших учбових груп доногласа значних успіхів в своїй роботі, про що свідчать підсумки зимової екзаменаційної сесії.

Головне завдання студентів та професорсько-викладацького складу полягає в тому, щоб закріпити ці досягнення. Для цього необхідно боротися за вищий рівень викладання, покращити ідейно-виховну роботу, піднести трудову дисципліну.

Кожен студент повинен наполегливо працювати над глибоким засвоєнням всіх дисциплін, які він вивчає в університеті. Особливо старанно студенти повинні працювати над підвищеннем свого ідейного рівня, над вивченням творів класиків марксизму-ленинізму.

Більшість студентів нашого університету виконує свій громадянський обов'язок перед Батьківщиною і успішно оволодіває знаннями, готовчи себе до вступу у лави великій армії будівників комунізму. Країці із них: А. Горбунов (V курс історичного факультету), П. Ставіцький (IV курс юридичного факультету), В. Дедухова (фізико-математичний факультет), М. Зарицький (III курс філологічного факультету).

Але є ще студенти, що не виконують своїх обов'язків. Незважаючи на попередження з боку ректорату, деканатів та громадських організацій, деякі студенти ще не ліквідували академічної заборгованості. Більше того, вони як і в попередньому семестрі, продовжують пропускати лекції. Вони погано готовуються до семінарів та практичних занять. Студенти Л. Єрушова, І. Демідов, Є. Супрінович, Успенська (історичний факультет), В. Касенко (філологічний факультет), О. Бакланов, А. Сазонов (фізико-математичний факультет) ще

Ліквідувати недоліки

Екзамени на історичному факультеті почнуться через два місяці. Вони підведуть підсумки напруженій роботі всього колективу студентів-істориків. Більшість студентів історичного факультету докладає усіх зусиль, щоб якомога краще опанувати науку, намагається досконаліше освоїти ті дисципліни, що викладаються в університеті.

Товаріші М. Глазунов, І. Харченко, В. Табачіков (IV курс), І. Никифорчук, Д. Курносенко, М. Протоніна (III курс), І. Болдирев, В. Шевченко (II курс) та багато інших добре розуміють свої завдання, акуратно і в строк виконують всі дані ім доручення, уперто і наполегливо вчаться. Це люди, які повсякденно працюють над собою, підвищують рівень своїх знань, і крім того, всі вони приймають велику участь в громадській роботі. Можна цілком впевнено сказати, що до сесії вони прийдуть добре підготовленими і складуть всі екзамени на «відмінно».

Наполегливо готовуються до державних іспитів студенти-випускники. Більшість з них уже закінчила або закінчує свої дипломні роботи, акуратно відвідує оглядові лекції. Це студенти: В. Коломійчук, І. Мотейко, М. Коровіна, Б. Слівак та інші.

Студенти всіх курсів працюють над написанням курсових робіт, старанно готовуються до семінарських занять з основ марксизму-ленинізму, політології та історичного матеріалізму.

Але поряд з цим на нашому факультеті є ще цілий ряд недоліків.

Студенти В. Пишкіна, І. Демідов, Є. Супрінович, Г. Успенська часто пропускають лекції, вони не систематично готовуються до семінарів та практичних занять. Студентка І. Єфремова, Т. Мюнстер та інші часто спізнюються на лекції.

Більше того, студент Демідов досі не склав іспитів з історії СРСР та латинської мови, які були внесені на зимову екзаменаційну сесію. Він не склав залику з іноземної мови. Студент Є. Супрінович також має з заборгованості. Студентка Г. Успенська не складає залику з основ марксизму-ленинізму.

Погано готовуються до семінарів з історичного матеріалізму студентки IV курсу В. Молтабар, А. Кац. Студентка IV курсу Л. Єрушова несерйозно відноситься до вивчення іноземної мови, що може привести до поганих наслідків під час іспитів. Єрушова має заборгованість з історії України.

Весь колектив факультету повинен звернути серйозну увагу на цих студентів. Комсомольська і профспілкова організації під керівництвом та з допомогою деканатів і партійної організації повинні докласти усіх зусиль, щоб у найближчий час ліквідувати неуспішність і недисциплінованість на факультеті і скласти всі іспити на «відмінно» та «добре».

Л. ГУСАРОВА,
студентка III курсу історичного
факультету.

ПОЛУМ'ЯНИЙ БОРЕЦЬ ЗА КОМУНІЗМ

(До 65-річчя з дня народження С. М. Кірова)

65 років тому, у 1886 р., народився С. М. Кіров—видатний діяч більшовицької партії і радянської держави.

З юнацьких років, вступивши під керівництвом більшовицької партії на шлях революційної боротьби з царизмом, Сергій Миронович Кіров став професіоналом-революціонером. Вже в ці роки партія знала Кірова, як безстрашного революціонера, надзвичайно спритного компілятора.

Кіров був керівником ленінсько-сталінського типу. Висока ідеїстичність, глубокі теоретичні знання, непохитна, всеперемагаюча воля й віра в перемогу комунізму та тісний зв'язок з народом були властиві Кірову і здобули йому всенародну любов.

В роки громадянської війни Сергій Миронович Кіров був організатором боротьби за владу Рад на Північному Кавказі і в Астрахані. Сергій Миронович став душою оборони міста. Він говорив: «Поки в Астраханському краї є хоч один комуніст, гирло ріки Волги було, е і буде радянським!».

Під керівництвом Сергія Мироновича Астрахань перетворилася на непохитний і непрестижний форпост Радянської влади. В 1920 році, виконуючи плани товарища Сталіна, Червона Армія під керівництвом Орджонікіձе і Кірова добила денкінську армію на Канказі.

В 1921 році Сергій Миронович Кіров, бувши членом Кавказького бюро Центрального Комітету партії, провадив боротьбу з буржуазними націоналістами за організацію братерського співробітництва народів Північного Кавказу. Влітку того ж року Сергій Миронович був обраний секретарем Центрального Комітету партії більшовиків Азербайджану. Боротьба Сергія Мироновича за послідовну ленінсько-сталінську національну політику успішно закінчилась об'єднанням народів Азербайджану, Вірменії і Грузії в Закавказьку Федерацію Радянських республік і вступом їх в Союз Радянських Республік.

Великі заслуги Сергія Мироновича в реалізації сталінського плану роз-
витку нафтової промисловості Азербайджану.

В 1925 році, в період запеклої боротьби з «новою опозицією» Зінов'єва і Каменева, партія надіслала Кірова в Ленінград, де з особливою силою проявилася багатогранна і яскрава особа більшовика Сергія Мироновича Кірова. Ставши керівником ленінградських більшовиків, він очілив розгром найпідліших зрадників революції—зінов'євців, що намагалися противопоставити Центральному Комітетові Ленінградській партійній організації. Ленінградські більшовики одностайно пішли за Центральним Комітетом партії. Зінов'євські ставленники були вигнані з партійних комітетів. Через рік після свого приїзу в Ленінград Кіров міг сказати партії: «...Шлагбаум по дорозі в Ленінград для опозиції закритий, за-
критий остаточно».

Виконуючи вказівки товарища Сталіна, більшовики Ленінграда під керівництвом товариша Кірова розгорнули боротьбу за всебічний розвиток ленінградської промисловості і перетворили своє місто на крупний індустріальний центр країни, центр високої соціалістичної культури.

Незважаючи на величезне завантаження партійною і радянською роботою, Сергій Миронович Кіров знаходив час і для теоретичної роботи. Разом з товарищами Сталіним і Ждановим Кіров брав участь у складанні зауважень на конспект підручників з історії СРСР і нової історії. Він був членом Головної редакції «Історії громадянської війни в СРСР». Товариши Кіров надавав величезного значення справі оволодіння марксистсько-ленинською теорією військовими колами радянського народу.

Кіров зробив дуже багато для доведення марксистсько-ленинської теорії до свідомості мільйонів.

Вся діяльність Кірова була пройнята глибокою вірою в перемогу справи комунізму. Кіров вказував, що справа наша непереможна не тільки тому, що у нас є велика армія бу-

дівників, але й тому, що ми будуємо за планом такого архітектора, який не зіб'ється з правильного стратегічного шляху. Наш архітектор,—говорив він,—це наша непереможна більшовицька партія, зброєна ленінізмом.

Великий громадянин Радянського Союзу, полулюм'яний патріот соціалістичної Вітчизни, Кіров невтомно нагадував про необхідність більшовицької пильності. Він завжди викривав спроби імперіалістів розв'язати свою внутрішні трудачі шляхом війни проти Радянського Союзу.

Але хоч би які виробування стояли перед Радянським Союзом, Кіров зінав—перемога буде наша: «Майбутнє належить тій емблемі праці, яка намагається противопоставити Центральному Комітету Ленінградській партійній організації. Ленінградські більшовики одностайно пішли за Центральним Комітетом партії. Зінов'євські ставленники були вигнані з партійних комітетів. Через рік після свого приїзу в Ленінград Кіров міг сказати партії: «...Шлагбаум по дорозі в Жовтневу революцію, майбутнє належить серпу і молоту». (С. М. Кіров, «Вибраї статті і промови», видання 1939 р., стор. 568).

Говорячи про наші величі перемоги в справі соціалістичного будівництва, Сергій Миронович завжди підкреслював безсмертні заслуги великого організатора всіх наших гігантических підприємств Й. В. Сталіна.

«Важко уявити собі,—говорив у 1934 році Кіров,—фігуру гігanta, яким є Сталін. За останні роки, з того часу, як ми працюємо без Леніна, ми не знаємо жодного повороту в нашій роботі, жодного будь-скільки великого починання, лозузів, напрямку в нашій політиці, автором якого був би не товарищ Сталін, а хто-небудь інший. Вся основна робота—це повинна знати партія—проходить за вказівками, з ініціативи і під керівництвом товариша Сталіна». (Там же стор. 609-610).

За любов до Батьківщини, за відданість більшовицькій партії, за любов до великого Сталіна мертві вороги народу, найманці імперіалізму вбили Сергія Мироновича Кірова. Пам'ять про Кірова, вірного сина партії Леніна—Сталіна, вічно живима в серцях радянських людей.

Доцент С. ЗАК.

КРАЩЕ КЕРУВАТИ НАУКОВОЮ РОБОТОЮ СТУДЕНТІВ

Наукова конференція на філологічному факультеті

Засідання студентської наукової конференції на філологічному факультеті пройшли на більш високому рівні, ніж в минулому році.

На засіданнях була присутня значна кількість студентів. Доповіді були послідовні ленінсько-сталінську національну політику успішно закінчилася об'єднанням народів Азербайджану, Вірменії і Грузії в Закавказьку Федерацію Радянських республік. Товариши Кіров надавав величезного значення справі оволодіння марксистсько-ленинською теорією військовими колами радянського народу.

Наукова конференція на філологічному факультеті була заслушана керівником. На лінгвістичній секції було заслушано також 8 доповідей. Студенти IV курсу українського відділу та Москаленко Н. та Боровська Н. ознайомили слухачів з своєю роботою по зборанню і опрацюванню діалектного матеріалу. Вони докладно розповіли про особливості говірки села Грабово, Кодимського району, Одеської області.

Студентка V курсу російського відділу Таїнцева М. прочитала розділ своєї дипломної роботи, яка присвячена важливій проблемі—дослідження однієї з російських гуртків на території України.

Великий інтерес викликала доповідь студента I курсу українського відділу Дроздовського «Про майбутнє світову мову». Присутні ж вживали обговорювали цю доповідь. Вони докладно розповіли про особливості говірки села Грабово, Кодимського району, Одеської області.

Охорона природи в Одеській області

Влада людини над природою виявляється не тільки у використанні її багатств, але також і в дальншому їх розвитку.

Розростання міст і виникнення нових промислових центрів вимагає їх озеленення. Прогрес науки вимагає охорони тих природних об'єктів—лісових урочищ, ділянок цілінного покриву, рідкісних видів рослин і тварин, які мають науковий або естетичний інтерес.

Сукупність всіх цих міроприемств і становить те, що ми називаємо охороною природи.

Ця охорона проводиться державою, яка видає закони про охорону лісу, встановлює правила і строки позбавлення, риболовства і карає за знищенння зелених насаджень та браконьєрство. На допомогу органам державної влади повинна прийти громадськість в особі всіх громадян, які люблять природу.

В РРФСР вже 17 років існує товариство охорони природи, управління якого знаходиться в Москві, а філії розташовані по всій території республіки.

На зразок цього товариства в 1949 році виникло Українське товариство охорони природи з центром у Києві. Зарах проводиться організації філіалів цього товариства по всіх обласних центрах України, в тому числі і в Одесі.

Організаційний комітет одеського філіалу знаходить в обласному управлінні бавовництва (бул. Радянської Армії, 62).

Членами Українського товариства охорони природи можуть бути всі громадяни, які досягли 18 років. Для юнаків і дівчат 14-18 років організується юнацька секція.

Одним із головних завдань одеського оргкомітету є з'являється організація на підприємствах, в колгос-

пах, школах і вузах первинних організацій, яким доведеться вести операцівну роботу.

Робота ця буде полягати в активній пропаганді охорони природи, у виявленні фактів порушення постанов про охорону природи.

Кожний член товариства, який зустрічачиметься з фактами знищення корисних птахів, порушенням законів полювання та риболовства, пошкодженням зелених насаджень, особливо парків і лісоструг, повинен повідомляти про це президію своєї первинної організації.

Члени товариства повинні примати активну участь в міроприємствах по вивчення природи—в експедиціях, екскурсіях.

Цілком зрозуміло, що керівна роль серед окремих первинних організацій одеського філіалу повинна належати університетській організації, бо з університетом зосереджена більшість наукових працівників та студентів, які вивчають природу і, отже, заліковані в її охороні.

Всі без винятку любителі природи із числа викладачів, студентів і службовців університету повинні включитися в роботу університетської первинної організації.

Запис в членах, видача членських квитків і ознайомлення з статутом товариства проводиться в зоологічному музеї університету, в наукового співробітника І. К. Лопатіна.

В найближчий час у нашому університеті відбудеться ряд лекцій та доповідей, присвячених питанню охорони природи.

Уповноважений одеського філіалу Українського товариства охорони природи по організації університетської первинної організації

професор І. ПУЗАНОВ.

ПО УНІВЕРСИТЕТУ

В ГУРТКУ ОСНОВ МАРКСИЗМУ-ЛЕНІНІЗМУ

Декілька днів тому на фізико-математичному факультеті відбулось чергове засідання студентського науково-гуртка основ марксизму-ленінізму. З доповідю «Про боротьбу матеріалізму з ідеалізмом в математиці» виступив кандидат фізико-математичних наук М. А. Рутман. Тов. Рутман розповів про боротьбу з ідеалістичними напрямами в математиці, з інтуїціонізмом, формалізмом та ін. Доповідач показав, до якого безглуздя

приводить немарксистське висвітлення законів формальної логіки в математиці. Доповідь була прослухана з величним інтересом. На засідання гуртка прийшло чимало студентів з інших факультетів. В дебатах виступили т. А. Зиков, Г. Томашпольський, Р. АРОНОВ,

студент 4 курсу фізико-математичного факультету.

Книжки для будівників Каховської ГЕС

Заклик студентів географічного факультету про збирання книг для будівників Каховської ГЕС і для підщифних колгоспів знайшов гарячий відгук серед студентів історичного факультету.

З початку березня на факультеті зібрано понад 200 книг.

ПРАПОР ПІДНЯТО

25 березня в спортивному залі університету розпочалися міжфакультетські змагання з волейбола, в яких беруть участь 24 команди. Об 11 г. 30 хв. відбувся парад учасників, які прийшли завідувачім кафедрою фізичного виховання тов. Козирев та голова спорту клубу університету тов. Никифорчук. Прапор змагань підняли студентка географічного факультету К. Масалітінова та студент філологічного факультету Храмов—капітани команд—переможниці змагань минулого року.

Змагання триватимуть до 15 квітня.

Вечері того ж дня в спортивному залі проведено міжфакультетські змагання на першість університету з важкої атлетики. В упереді боротьбі

першість завоював дружний колектив геологічного факультету. На другому місці—юридичний факультет, на третьому—фізико-математичний.

Звання абсолютного чемпіона університету на 1951 рік завоював студент геологічного факультету Кобелев.

Добре підготовав змагання керівник важко-атлетичної секції майстер спорту Доманіді.

Слід відзначити, що, завдяки нада-

годженні роботі кафедри фізичного виховання (завідувачем тов. Козирев)

та спортивного клубу (голова тов. Никифорчук), змагання проходять до-

сіть організовано.

Б. ЩУРОВЕЦЬКИЙ.

ПОПЕРЕДУ КОМАНДА УНІВЕРСИТЕТУ

Розпочались змагання командувузів міста на першість з шахів. Університет виступає по першій групі, до якої входять всім найсильніших колективів.

В складі команди університету майстер спорту Ю. Геллер, першорядники В. Токарев, В. Головань, В. Масіч та інш., а також шахісти другого розряду.

В першому турі наші шахісти вигралі у команди гідротехнічного (будівельного) інституту з рахунком $10\frac{1}{2} : 9\frac{1}{2}$. Устріч у другому турі з командою медінституту закінчилася

Адреса редакції: Одеса, вул. Петра Великого, 2, кімната 17. Телефон 2-62-58.

Друкарня Одеського університету ім. І. І. Мечникова. Одеса, вул. Шепкіна, 12.

ПЕРШИЙ УРОК

(НАРИС)

Валя Сережникова — студентка п'ятого курсу біологічного факультету. Вона проходить педагогічну практику в школі.

Завтра її перший урок. Перший крок по тому важко.

Валя уявила собі широкий, світлий клас. Десятки цікавих дитячих очей слідують за кожним її рухом.

А там, за учнями, сидять її сокурсники з гостро застраженими олівцями в руках. Вони стежать за кожним її словом, жестом, звертають увагу на теми викладання нового матеріалу, на голос, на манеру трилати в класі.

Не треба хвилюватись—думала вона.—Адже я все підготувала: план уроку, конспект, продумала питання, які треба буде поставити учням, підібрала наочні приклади.

Але цього здавалося мало. Валентина ще віддялялася в конспект підводні погляди дітей, намагаючись знайти в них відповіді на хвилюючі питання.

Тема уроку була «Черв'яки». «Що можна розповісти цікавого на цю тему?»,—думала Валя.

— Погані теми для уроків нема,—сказала Валі керівник практики Олена Андріївна Гурська,—є погані вчителі. Кожний урок, кожну тему можна прочитати добре.

До пізньої ночі горіло світло у Валентині кімнаті. Вона згадувала приклади розбору уроків педагогів з методистом, намагаючись запам'ятати все позитивне, врахувати всі допущені помилки.

Вранці Валя старанно вигладила одягу, зробила акуратну, скромну прическу.

Ось і школа. Праворуч біля дверей скляна дошка з надписом: «Неповна середня і середня жіноча школа № 49».

Велика перерва. З усіх боків доносяться гучний сміх, говор, пісні. В

просторому, світлом залі група дівчат оточила рояль і співе пісню. Інші танцюють якісь вигадливі східні танці. Маленькі дівчата, учніці молодших класів, грають в ховани.

— Ось ти яка, школа: весела, життерадіса, бальора!

Валя підійшла до 6 «д» класу. Тут дає вона свій перший урок.

— Валі обстутили учніці.

— Скажіть, будь ласка,—звернулася до неї голубоока росла дівчинка.

— І мене... і мене,—разом заговорили всі.

— Будьте готові всі відповідати.

Задзвонив дзвоник. Учніці швидко розгліялися по класах.

Вчителя природознавства Ганна Вікторівна дає останні настанови.

— Не забудьте привезти приклад, повністю використовуйте наочні приклади, не робіть переклички по алфавіту—це відбере багато часу.

Коли Валя підійшла до класу, серце сильно забилось, щоки запалали. Здавалось, що все вилетіло з голови.

— Не бойся, Валю,—почула вона голос свого сокурсника.

Валя ввійшла в клас. Всі встали.

— Добрий день, дівчата! Сідайте!

Голоса свого вона не пізнала. Він звучав різко, чітко вимовлявся кожний звук, кожне слово.

— Черговий, хто відсутній?

Спокій повернувся до неї. Вона почувала себе гостинкою класу.

Детально, глибоко питала Валя учніць, чуйно прислушалася до їх відповідей, поправляла, де треба.

Опитування закінчено. Треба викладати новий матеріал. Погляд швидко пронісся по партах. Чітко запровадила думка.

— Дівчата!—почала вона.

Десятки уважних розумних дитячих очей спрямувалися в її сторону.

— Гуляючи в садку, у полі, ви, мабуть, бачили в землі маленькі, кругленькі норки. Якщо зупинитись і придивитись уважно, то можна помітити, як із цих норок виповзають слизькі живі істоти червоного кольору. Це дощовий черв'як, якого ми будемо вивчати на сьогоднішньому уроці.

Валя захопилася викладанням матеріалу. На мить вона зупинилась, немов би прислухаючись до свого голосу, і продовжувала з більшим почуттям.

— Вивчати життя, розвиток живих істот можна лише керуючись мічурінською науковою, яка твердить, що організм і оточуюче середовище — єдине ціле.

— Якщо відірвати черв'яка від його середовища—землі, він загине.

Валя почувала на собі гарячі, жадібні погляди дітей, і це надавало їй ще більше натхнення. Вона прониклася одним бажанням: викласти матеріал послідовно і переконливо.

Мета була досягнута. При закріпленні матеріалу всі учніці працільно відповідали на поставлені запитання.

Після закінчення уроку до Валі підійшов директор школи.